

Annales Universitatis Paedagogicae Cracoviensis

Studia ad Didacticam Litterarum Polonarum et Linguae Polonae Pertinentia V (2014)

Wspomnienie o śp. prof. Halinie Kosętcie

Halina Kosętka ukończyła studia z zakresu filologii polskiej w Wyższej Szkole Pedagogicznej im. Powstańców Śląskich w Opolu w 1973 roku. Do czasu uzyskania tytułu doktora nauk humanistycznych pracowała jako nauczycielka języka polskiego w szkolnictwie podstawowym i średnim, W roku 1981 doktoryzowała się na podstawie rozprawy *Z dziejów recepcji „Trylogii” Henryka Sienkiewicza w dwudziestoleciu międzywojennym. Wokół polemik z Olgierdem Górką* (wyd. książkowe w 1985 r.). W 1982 roku podjęła pracę na stanowisku adiunkta w Centralnym Ośrodku Metodycznym Studiów Nauczycielskich Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Krakowie i brała aktywny udział w inicjowaniu prac, mających na celu doskonalenie form i metod procesu dydaktyczno-wychowawczego na studiach nauczycielskich na uniwersytetach, w wyższych szkołach pedagogicznych i innych szkołach wyższych.

Ośrodek ten organizował konferencje, prowadził prace badawcze, wydawał różnego rodzaju publikacje: skrypty, przewodniki metodyczne, instrukcje przedmiotowe, materiały pomocnicze, Prace z Dydaktyki Szkoły Wyższej, Problemy Studiów Nauczycielskich, Materiały i Sprawozdania, bibliografie. Od października 1995 do 2000 roku ukazywał się „Biuletyn Informacyjny”, w którym zamieszczano materiały związane z działalnością COMSN. Prof. H. Kosętka była sekretarzem Rady Naukowej Ośrodka i członkiem Zespołu Redakcyjnego „Biuletynu” oraz sekretarzem zespołów kierunkowych: filologii polskiej, pedagogiki i pedagogiki specjalnej. Jej doświadczenie zawodowe okazało się pomocne w pracy nad dokumentacją osiągnięć polskiej pedagogiki i dydaktyki, głównie w zakresie nauczania literatury polskiej, pedagogiki ogólnej i specjalnej. Warto dodać, że w ramach pracy w zespołach kierunkowych COMSN współredagowała kilka książek zbiorowych, których problematyka obejmowała kształcenie psychologiczno-pedagogiczne nauczycieli, m.in. *Edukacja nauczycielska wobec zadań reformy; Teoretyczne i praktyczne aspekty kształcenia zintegrowanego; Edukacja zdrowotna dzieci i młodzieży*.

Od 1983 roku wspólnie z prof. Zenonem Urygą organizowała, co dwa lata, Jesienne Szkoły Dydaktyków Literatury i Języka Polskiego. Była inicjatorką jedenaśtu takich szkół. Pierwsza z nich, poświęcona *Warsztatowi badawczemu dydaktyka literatury i języka polskiego*, miała miejsce w Zakliczynie. Następne odbywały się w Krakowie. Te jesienne spotkania skupiały wokół wybranych tematów dydaktyków

języka polskiego z całego kraju. Prof. H. Kosętko nie tylko aktywnie uczestniczyła w przygotowaniach kolejnych konferencji, ale publikowała też wyczerpujące sprawozdania i omówienia w periodykach COMSN i na łamach czasopisma „Życie Szkoły Wyższej”. Była też współredaktorką zbiorów pokonferencyjnych, m.in. *Kłopotliwy problem – badanie polonistycznych osiągnięć uczniów; Podręcznik jako narzędzie kształcenia polonistycznego w gimnazjum*.

Halina Kosętko zawsze czuła się literaturoznawczynią. Już od czasu doktoratu przygotowanego pod kierunkiem prof. Lecha Ludorowskiego czynnie uczestniczyła w ogólnokrajowym ruchu naukowym, a zwłaszcza tej jego części, która wiązała się z wieloletnią działalnością lubelskiego ośrodka badań, prowadzonych pod kierunkiem prof. Ludorowskiego, nad dziejami i poetyką powieści historycznej, arcydziełami literatury narodowej, twórczością klasyków polskich XIX i XX wieku, szczególnie z pracami Ogólnopolskiego Towarzystwa im. Henryka Sienkiewicza. Była także członkinią Rady Redakcyjnej „Studiów Sienkiewiczowskich”. Od 1996 roku opracowywała wraz z prof. Lechem Ludorowskim, Haliną Ludorowską i ks. Wacławem Piszczkiem, dla Wydawnictwa Instytutu Teologicznego Księży Misjonarzy w Krakowie, edycje dzieł prozatorskich Sienkiewicza. W drugiej połowie lat dziewięćdziesiątych przygotowała do druku monografię pt. *Adaptacje sceniczne dzieł prozatorskich Henryka Sienkiewicza*, która w 1998 roku stała się podstawą Jej kolokwium habilitacyjnego.

Doświadczenia rzetelnego dokumentalisty i edytora, nabyte w COMSN, okazały się bardzo pomocne w następnym etapie pracy naukowo-dydaktycznej, na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Instytucie Informacji Naukowej i Bibliotekoznawstwa, w którym od 2001 roku pełniła funkcję dyrektora (do roku akademickiego 2011/2012). Jako osoba zainteresowana rozwojem nowoczesnego bibliotekarstwa sprzyjała różnym inicjatywom związanym z biblioterapią, projektami rozwoju bibliotek publicznych. Była otwarta na współpracę z przedstawicielami środowisk bibliotecznych, m.in. z Belgii, Czech, Danii, Holandii, Szwajcarii. Kontynuowała też zapoczątkowane przez prof. Jerzego Jarowieckiego cyklicznie organizowane międzynarodowe konferencje naukowe pt. „Kraków – Lwów. Książki, czasopisma, biblioteki”, pełniąc funkcję redaktora materiałów pokonferencyjnych. Redagowała również „Annales Universitatis Paedagogicae Cracoviensis. Studia ad Bibliothecarum Scientiam Pertinentia”.

Była cenionym dydaktykiem. Prowadziła seminaria i zajęcia m.in. z historii kultury i literatury polskiej różnych epok czy kultury języka. Zjednywała sobie sympatię studentów. Cenili ją za kompetencje zawodowe, niezwykłą empatię, możliwość wyboru interesujących tematów rozpraw, pomoc w ich przygotowywaniu oraz za okazywaną serdeczność w realizacji wszelkich działań.

Profesor Halina Kosętko współorganizowała na Wydziale Humanistycznym UP w Krakowie studia doktoranckie, którymi kierowała do 2004 roku. Jako rzeczoznawczyni powołana przez MEN do oceny książek szkolnych i poradników metodycznych opiniowała głównie podręczniki do języka polskiego. W latach 2006–2008 pełniła także funkcję dyrektora Instytutu Sławistyki w Państwowej Wyższej

Szkole Zawodowej w Sanoku, a następnie dyrektora Instytutu Humanistyczno-Artystycznego tej uczelni.

W ostatnim okresie życia pracowała nad wydaniem *Kroniki rodzinnej* Henryka Sienkiewicza. Ciężka choroba i śmierć 14 maja 2013 roku przerwała i te zamierzenia.

Maria Jazowska-Gumulska